

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 132.

V Ljubljani, v ponedeljek 12. junija 1893.

Letnik XXI.

Iz davčnega odseka v državnem zboru.

Dunaj, 10. junija.

Glavno delo vrši se v pododsekih in osobito oni za obrtni davek izdelal je že mnogo paragrafov. Zelo počasi pa napreduje posvetovanje in razprava o osebnem davku. Vzlic da sta že dva tedna pretekla in se vrše seje zaporedoma, vendar je davčni odsek še le nekaj malo paragrafov dognal. Sicer je umljivo to počasno nadrobno posvetovanje, ker ravna se za nov davek in vesten ljudski poslanec mora vse natančno preudariti in braniti one, ki so ga tu sem odposlali.

O osebnem davku se razpravlja V. poglavje vladnega davčnega predloga. Posebno so važni prvi paragrafi tega poglavja, ker prav v njih je izraženo, kdo ima plačevati osebni davek in kaj vse je sploh podvrženo osebnemu davku, kaj vse pa je izvzeto iz tega davka.

Zelo dolga bila je razprava o tem, ali imata zakonska skupaj ali vsak posebej napovedati svoje dohodke. Določeno je, da kdor ima na leto nad 600 gld. čistega prihodka bodisi iz svojega posestva zemljiškega ali hišnega, ali iz dela, obrti, tovarne, mora plačevati tudi osebni davek. Vlada predlaga, da imata zakonska skupno napovedati, torej kar ona dva oba prislužita ali pridelata. Temu so se razni poslanci protivil, češ, da potem bo marsikateri prišel k plačevanju osebnega davka, ki bi sicer sam zá-se bil oproščen. Vzemimo manjšega posestnika ali obrtnika, ali malega uradnika, ki ima na leto 500 gld. prihodkov, njegova žena pa ima tudi malo obrt ali nekaj svojega premoženja, n. pr. 200 gld. Po vladnem predlogu se bo teh 200 gld. prištelu onim 500 gld., katere si je prislužil mož-soprog in tako bo svota narasla na 700 gld., od katere je treba odrajtovati osebni davek.

Vladni predlog sega še dalje, ker očetu prištevajo se vsi oni zneski ali dohodki, katere si pri-

služijo njegovi otroci, ki živijo v hiši z očetom, na pr. je oče, ki ima več odraslih pridnih otrok, ki hodijo delat v tovarno, vendar vsi iz ljubezni in pokorščine živé pri stariših.

Nekateri poslanci so s svojimi nasveti segali zelo dalje, tako da bi se morali računati vsikdar za vsakega zakonskega posebej. Zopet drugi so nasvetovali, da naj se v novi postavi izreče, da se nima všteti, kar zakonska žena prisluži z delom in poslanec Šuklje je stavil predlog, da naj velja, da se do 1200 gld. skupnega, z delom prisluženega dohodka nima pobirati osebni davek. Po tem nasvetu bi tudi tedaj ne prišla k plačevanju osebnega davka zakonska, če bi n. pr. mož 600 gld. in žena tudi do 600 gld. z delom prislužila. Poslanec Steinwender nasvetoval je, da se le tedaj ima všteti zaslužek soproge ali otrok, če vsakatega zaslužek presega 150 gld. na leto.

Ker sem v glavnem opisovanju cele davčne predloge že o tem govoril, poročam naj le, da so se vsi ti mnogobrojni nasveti izročili pododseku. Vlada se je vsem protivila, in sicer največ iz tega razloga: Ona trdi, da potem bo obilno oseb skušalo se odtegniti osebnemu obdačenju s tem, da bo mož razdelil n. pr. svoje kapitale, državne oblige-cije itd. med soprogo in otroke in ušel bo obdačenju ali vsaj mnogo manj imel osebnega davka plačevati mnogokrat tak, ki ima na tisoče dohodkov, kakeršnih se po mestih mnogo nahaja, ki živé iz obresti svojih kapitalov.

Ne dá se tajiti, da ima ta vladni pomislek nekaj istinitosti in da bi res mnogo osebnega davka manj prihajalo. Vlada trdi, da bi s tem na leto 4 do 6 milijonov goldinarjev osebni davek manj do-našal, kar bi bilo v korist le bogatim osebam, ne pa malim stanovom, ki itak imajo le male odstotke osebnega davka odrajtovati. Celo to vprašanje še ni rešeno in bo še le v celem odboru določeno. Nič manj važno vprašanje je, ali se ima za podlago preračunavanja osebnega davka vzeti skupna svota

dohodkov, katere je imel dotičnik v preteklem letu, ali pa da se kakor doslej pri obrtnem prihodnin-skem davku vzamejo za podlago dohodki preteklih treh let.

Poslanec Robič stavil je konkreten predlog, da se za vse one, ki imajo dohodke od svojih posestev, vzame vsikdar ozir na tri leta, le pri trgovini, oziroma pri stalno nameščenih osebah naj velja dohodek iz preteklega leta. Temu nasvetu protivil so se osobito zastopniki trgovine, in ker se davčni odsek ni mogel zjediniti, izročilo se je celo to vprašanje pododseku, ki je o tem tudi že dognal svoje razprave.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. junija.

Rusinske demonstracije. Ko se je vračal rusinski metropolit Sembratović iz Rima, se je na kolodvoru zbralo več rusinskih dijakov. Nekateri so prišli samo pozdravit rusinske kmete, vračajoče se z romanja, druge je pa pripeljal drug namen. Hoteli so demonstrirati proti metropolitu, ker po njih mislih ni dovolj varoval v Rimu pravie rusinske cerkve. Jeden dijakov je metropolita nagovoril in mu očital, da je v Rimu izdal rusinski narod in cerkev. Metropolit je na to odgovoril dijaku, da je napak poučen. Sedaj so drugi dijaki jeli kričati in metati jajca, ali metropolita ni noben zadel, le vagon, v katerem se je vozil metropolit, so pomazali. Kolikor se vé, je dijak, ki je na Dunaju priredil to demonstracijo, že bil zaradi podobne demonstracije izključen iz levovskega vseučilišča. Da dadó metropolitu nekako zadoščenje, so mu Rusini v Levovu priredili jako slovesen vsprejem. Na kolodvoru so se zbrali vodje obeh rusinskih strank, da pokažejo. da obsojajo postopanje vseučiliščnikov. V imenu lajkov je pozdravil metropolita dr. Savčak, zagotavljač mu udanost in obžaluje dogodke na Dunaju.

LISTEK.

Benediktinski samostan pri Sv. Pavlu v lavantinski dolini.

(Spisal Fr. Pretnar.)

(Konec.)

Jako ukusno in umetelno pa so izdelana dvojna velika vrata. V pravokotne stolbaste vseke so postavljeni vitki stebriči s členovitim podnožjem in natančno izdelanimi kapitelji. Po dva in dva nasproti si stoječa sta zgoraj združena s krožicami, ki so pri portalu na južni strani okroglo-ločne, pri onem na zapadni strani pa šilasto-ločne, kar se lepo poda med dva visoka zvonika.

Notranjščina dela mogočen perspektivčen učinek. Dve vrsti čvetero-ogelnih slopov stoji na precej visokih, prožno zavihnenih, atijski podnožjih. Zgoraj so spojeni s stolbasto-napuščenimi arkadnimi loki, kateri nosijo podolžni steni srednje ladije, okinčani sedaj z mnogimi starinskimi podobami raznih cerkvenih očetov, slikanih na platno; dočim so bile poprej tu velike presne slike, katere so kasneje pobelili.

Da se slopi ne vidijo pretežki in preveč osorni, prislonjeni so jim na gornjih in dolnjih straneh

polstebri z gladkim deblom. Zanimivo pri teh, kakor pri vseh drugih stebrih te cerkve, je to, da izvzemši one v presbiteriju niti dva njih kapitelja nista popolnoma enaka. Poleg razno sprevrženega in površno posnetega korintskega kapitelja vidiš tu čašaste, opete z fantastičnimi listi in spleti, popčaste z svalkastimi listi in trakovi; vidiš kockasti kapitelj mnogotero okrašen z geometrijskimi in rastlinskimi lepšavami. Tu se res kaže drzna in nevsahljiva domišljija takratnih stavbinskih mojstrov. Spretno so se znali izogniti predolgi enolikosti, ne da bi bili pri tem grešili zoper enotnost in ubranost zgradbe.

Po požaru l. 1367. je opat Konrad III. ne toliko iz estetskih ozirov, ampak veliko bolj iz praktičnih vzrokov dal napraviti nekaj šilasto-ločni križni svod nad presbiterij, prečno ladijo in tudi nad podolžne ladije do drugega para arkadnih slopov; kakor kaže sestav oboka. Močan lok, rekel bi nekaj drugi slavolok, je delil tu svoden prostor od nesvodenega. Ko je opat Ulrich IV. (1414—1432) obokal še ostali del cerkve z lahkim rebrastim svodom, postal je omenjeni lok nepotreben in sedaj le kazi stavbo ter ovira perspektivo. Novi svod, ki je okrašen z dobro ohranjenimi slikami na presno, nosijo lepo profilovana in umetelno prepletena rebra, oprta na tanke, šestogelne predložke pri arkadnih slopih. Vsled teh šilasto-ločnih obokov je bilo pa treba

streho narediti veliko bolj strmo, nego je bila poprej. Zato sedaj njena smer ni vspeledna s smerjo točnih frizov ob pročeljih, kateri so ostali nespremenjeni. Ta nedoslednost pa zelo moti oko.

Iz povedanega je razvidno, da je cerkev sv. Pavla sedaj zidana v romanskem šilasto-ločnem slogu. Le škoda, da se je pri oltarjih in drugi notranji opravi tako malo oziralo na splošen stavbin črtež.

Razven v prehodnjem slogu izvršenega velikega oltarja, ki je pa popolnoma novodobno delo, pravilno izklesan iz sivega marmeljna in pokrit z baldahinom, so namreč vsi ostali izdelani v samovoljnem baroknem slogu iz začetka 17. stoletja. Skoro nikjer pravilne konstrukcije, vse črte bahato zavite, dekoracija pretirana in čudno izveržena. Edino, kar jih dela očem nekoliko prikupljive, so njih slike, katere je prejšnjemu opatu Ferdinandu podaril vitez pl. Hempl, in se morejo ponašati s precejšnjo umetniško vrednostjo.

Da dan današnji ne kaže več zidati takih cerkev tam, kjer je treba več stranskih oltarjev, spovednic in klopj, to se pri tej zgradbi dosti jasno vidi. Nikjer ni dobiti za oltarje prikladnega prostora; pri stenah ne morejo stati zaradi oken in oboka, zato so prislonjeni k slopom; a tu delajo le napotje in niso cerkvi v nikak kinč. Ravno tako je s klopmi,

Izjemno stanje in liberalci. Dunajski „Vaterland“ je bil nasvetoval, da se proglasi sedanja češko-nemška sprava za pokopano in se poskusi z novo, katera naj bi se pa izvela s tem, da se nekoliko omeji tiskovna in društvena svoboda, da bi potem ne mogli radikalni elementi hujskati prebivalstva proti spravi. Je-li nasvet dunajskega lista bil dober, nočemo preiskovati, ali čuditi se pa moramo, da je vzbudil tako nevoljo mej liberalci. Vse kriči, da se hoče vpeljati izjemno stanje. Kdo je večkrat klical po izjemnem stanju, kakor liberalci sami. Kako je liberalna stranka gospodarila na Češkem, je še vedno v žalostnem spominu. In te dni je nemški deželni poslanec Richter na nekem shodu se izrekel, govoreč o dogodkih v deželnem zboru, da bi bila vlada morala kar razpustiti deželni zbor, sistirati deželno ustavo in namesto deželnega zbora nastaviti vladni direktorij. Tako postopanje bi torej ugajalo liberalcem, samo nad majhnim omejenjem društvene svobode se izpodtikajo. Liberalci le tedaj zagovarjajo svobodo, kadar se bojé, da bi njih kaj zadelo, drugače pa nimajo nič proti največjemu omejenju ustavnih pravic.

Shod velikih županov. Dne 8. junija, ob obletnici kronanja cesarja ogerskim kraljem, sešli so se ogerski veliki župani v Budimpešti, kakor so se bili lani dogovorili, da se snidejo vsako leto. Prišlo je pa le 45 velikih županov, drugi so svojo odsotnost opravičili. Ta shod je pa le bil demonstracija za vladno proticerkveno politiko. Pri banketu, pri katerem je bilo pet ministrov, so veliki župani napivali ministrom, proslavljajoč reforme, katere nameravajo uvesti, in ministri so pa pozivljali velike župane, da jih podpirajo. Ministerski predsednik je pa prevzetno zagotavljal, da so ovire, ki se stavljajo njegovi politiki, bolj navidezne, ki se bodo pa kmalu umaknile. Potem je naglašal važnost liberalizma za Ogersko. Veliki župani so mu pa navdušeno pritrdjevali. Mi pa mislimo, da se ministerski predsednik jako moti, če misli, da tako lahko premaga vse ovire. Gospodska zbornica se ne bo dala z lepa ustrahovati. Pri novih volitvah za državni zbor pa katoliki tudi ne bodo držali križem rok. Gibanje, ki se je začelo, se ne bo tako hitro poglelo, in morda pomeče sedanje državne krmlarje, naj jih še tako podpirajo veliki župani.

Ogerska nezavisna ljudska stranka. Eötvösova stranka, katera je izstopila iz nezavisne stranke, se bode imenovala nezavisna ljudska stranka. Nezavisna ljudska stranka se bode poganjala, da se omeje predprave aristokracije, jako razširi volilna pravica, korenito preustroji gospodska zbornica, omeje prevelike pravice krone, državna posestva se premené v mala posestva in vpelje neposreden progresiven davek. Stranka tedaj hoče velik prevrat v državnem življenju, ki se ne vjema z zgodovinskim razvojem Ogerske. V tej stranki je več republikancev, in zatorej se moremo le čuditi, da se vlada pajdaši z njo. To pač samo dokazuje da je vlada že v veliki zadregi, ko se mora družiti s tako stranko. Dosti jej pa ta pomoč ne bo pomagala, ker se bode gospodska zbornica sedaj še huje ustav-

ljala, videč, da se je vlada zavezala z nasprotniki stanov, ki so zastopani v njej. Pri kroni pa pajdašenje s to stranko tudi ne bode baš vzbujalo zupanja do vlade.

Kalnokyjevo pojasnilo o vnani politiki. Ruski časopisi skoro vsi brez izjeme jako laskavo pišejo o izjavi grofa Kalnokyja. „Novosti“ so sicer pisale nekako nasprotno in nezaupno proti Avstriji, ali ta židovski list ima malo vpliva v ruskih odločilnih krogih. „Grazdanin“, ki ima najtesnejše vezi z dvorom, piše, da so Kalnokyjeve izjave še povečšale veselje narodov, katero je vzbudil avstrijski cesar s svojim nagovorom v delegaciji. Z veseljem pozdravlja ta list, da so se razmere mej Rusijo in Avstrijo zboljšale. „Novoje Vremja“ zmatra Kalnokyjeva pojasnila kot ugodno znamenje za ohranjenje miru.

Bolgarija in Rusija. Ruski „Svet“ je priobčil dopis o razmerah v Bolgariji, katerega vsebino podaja tudi naš najstarejši dnevnik svojim čitateljem. Temu dopisu se pozná na prvi pogled, da je le umetno skovan po poročilih raznih listov. V njem je pomešano mnogo resnice in lažij, kakor je že navadno v ruskih listih. Mi se torej tudi v podrobnosti tega dopisa ne bomo spuščali. Jedno stvar pa vendar moramo omeniti, ker dovolj označuje resnicoljubnost ruskih listov. Vedno pišejo, kako bolgarska vlada preganja vse, kar je ruskega. V tem dopisu se pa piše, da se v bolgarskih šolah poučuje ruščina. Če bi bilo le kaj resnice v tem, kar se piše o sovražnosti bolgarske vlade proti Rusiji, bi bili gotovo že davno ruščino izrinili iz bolgarskih šol, kar bi bil Stambolov pač pri svoji odločnosti lahko storil.

„Triglavov“ izlet.

Iz Gradca, 9. junija.

(Konec.)

Ko stopimo v trg, pride nam nasproti v spremstvu šmarske godbe deputacija žalska; namesto bolnega župana g. Hausenbichlerja pozdravi nas prav srčno g. Širca v imenu vseh tržanov. Potem nastopi gospodična Žuža, ki je v izbranih besedah izrazila obče veselje Savinjske doline gledé našega izleta ter pripela začasen trak, ki so ga darovala žalska dekleta, na zastavo „Triglavovo“. Nato je odgovoril predsednik „Triglava“, cand. iur. g. Perné v navdušenih besedah, ki so gotovo nam vsem šle iz srca. Na to smo obšli ves trg, ki je bil okrašen z vihrajočimi zastavami; iz oken pa so kar kapali krasni šopki cvetlic in veliki venci na nas, da smo se napleli kakor svatje.

Ob 2. uri popoldne bil je banket, katerega se je udeležilo blizu 90 oseb; igrala je šmarska godba, in govor vrstil se je za govorom. Najprej je kratko nazdravil vsem udeležencem predsednik „Triglava“ g. Perné imenoma zastopnikom žalskim, krasnemu spolu, „Hrvaški“, „Iliriji“, zastopniku dunajskega akademiškega društva „Slovenije“ dr. Furlanu in akademiškemu zastopniku bolgarskega naroda g. Stojanoviću. Na to je napil stud. med. g. Krušić zavednemu žalskemu trgu posebej in

celi Savinjski dolini sploh. G. Širca odgovori v imenu odsotnega župana ter nam kliče navdušeno v imenu vsega trga in cele Savinjske doline: dobro došli! Za njim poprime besedo starosta „Celjskega Sokola“ g. dr. Vrečko, kojega besede nam ostanejo nepozabljive; med drugim reče: „Nismo Vas še mogli spodobno, kakor bi radi, sprejeti in vroče pozdraviti na celjskem kolodvoru in v tistem mestu, kjer je moral naš „Sokol“ pod vodstvom bajonetov razpeti svoja krila; a trdim, da ni daleč tisti čas, ko bo Slovenec v Celju domač. Dal Bog, da se to zgodi! Stud. med. g. Podlesnik povdarja pomen in veliko važnost narodnega ženstva, katero toliko in celó naravno vpliva na razvoj roda, ter nazdravi nežnemu spolu. Tej zdravici, ki je bila z burnimi klici sprejeta, odgovori izmed navzočih gospodična M. Žuža, katera je bila gromovito pozdravljena, ter izroči daljno besedo g. D. Hribarju, ki se v imenu nežnega spola zahvali na napitnici ter opozarja, da je od odločnega postopanja od strani narodnih mož odvisen razvitek narodnega ženstva.

Cand. iur. g. Švab napije Hrvatom, ki se vedno kažejo kot naši bratje, kot sinovi jedne matere, ki nas Slovence z ravnó isto ljubeznijo objemajo, kakor svoje ožje rojake. Pač marsikomu se je pri tem ponovila misel in želja, da bi skoro prišlo trenotje, ko padejo vse zavire, ki nas še zdaj ločijo od naših bratov. Stud. phil. g. Kunst naglaša slogu, ki biva med slovenskimi akademiki v Gradcu; dasi sta dve društvi, vendar težita po jednem smotru, po povišanju narodne časti, zato napije bratskemu društvu „Iliriji“, katera toliko stori in žrtvuje za vzvišeni namen, ki si ga je stavilo. Dalje se je dvignila čaša na prosep in napredek akademiškega društva „Slovenije“, kojega zastopnik dr. Furlan je bil med nami; in sicer je stud. phil. g. Ilešič proslavljajal napore omenjenega društva, ki je toliko vrlih in neustrašenih bojevnikov razposlalo po Slovenskem.

Predsednik „Hrvaške“ g. Lohart zahvali za napitnico, ki je veljala Hrvatom in za prekrasni vsprejem v Žalcu, kar je res očaralo vse Hrvate; če so se dozdaj čutili kot brate Slovencev, bodo se tembolj v bodoče, da ne le omikanci, temveč ves narod že vé, da smo Hrvati in Slovenci res jedno. Predsednik „Ilirije“ stud. med. g. Gregorič odgovori na zdravico, ki se je napila „Iliriji“ ter zatrjuje, da je „Triglav“ in „Ilirija“ res jedno po po ideji, akopram različno po potih do vstvarjenja ideje; sloga nikoli ne nehaj med nami!

Med banketom pridružil se nam je bil deželni poslanec g. dr. Dečke; stud. phil. g. Iv. Zmavc nazdravi velezaslužnemu narodnemu voditelju ter vsem slovenskim poslancem in obeta, spominjajoč se besed deželnega poslanca dr. Serneca od prejšnjega dneva, da slovenski akademiki ne bodo nikakor izgubili iz očí smotra svojega in sredstva, ki vodi do njega; smoter jim je lastna in naroda sreča, sredstvo pa neumorno delovanje. Omenim naj še govora cand. iur. g. Strgarja, ki je veljal vrlemu „Celjskemu Sokolu“, in potem sem v kratkih črticah označil glavne govore.

Po banketu, ki se je ob 4. uri končal, šli smo z zastavo čakati na kolodvor novih gostov, ki so se zbrali iz bližnjih in daljnih krajev. Na to pa se je pričel koncert.

Pri koncertu bilo je mnogo odličnega občinstva; nastopal je z velikim vspehom veliki hrvaško-slovenski tamburaški zbor ter si pridobil splošno priznanje; največ hvale gre spretnemu vodju, Hrvat u g. Čulumoviću, ki se je v istini mnogo trudil, a tudi mnogo dosegel. Pevski zbor je izvrstno reševal svojo nalogo pod skušenim vodstvom cand. iur. g. Švaba. Nastopala je tudi izvanredno četvorica izvrstnih pevcev, med katerimi se najbolj odlikuje izborni baritonist stud. med. g. Štuhec.

Ob 9. uri zvečer pričela se je prosta zabava. V ponedeljek dne 5. junija zbrali smo se pri podružnici Matere božje lurške v griški župniji, kjer smo peli pri sv. maši. Od griča je bil čudovit razgled po vsi Savinjski dolini in po visokih planinah; bil je to jeden najlepših trenotkov celega bivanja v Savinjski dolini.

Težko smo se ločili popoldne dne 5. junija po 4. uri od Žalca; odnesli smo vsi najprijetnejše spomine. Spoznali smo se z narodnimi bojevniki celjskimi in prozrlí zadačo, ki čaka nas; spoznalo nas je naše priprosto ljudstvo, kateremu bo izvestno rastel narodni ponos, vedočemu, da se mu obljubuje toliko zastopnikov v boju za pravico in blagostanje

katere so sicer nenavadno bogato izrezlane, zlasti one, katere je dal napraviti opat Hijeronim I. 1616., a tu sem ne spadajo in jih tudi niso rabili celih 500 let. Toda sedanja mehkužnost ne more opraviti brez njih.

Jako lep in čvrst pa je tlak, narejen iz belih in črnkastih kamenitih ploč, sekanih v Porečah.

Izmed zgodovinskih zanimivostij bi bila v prvi vrsti omeniti dva nadgrobna spomenika. Prvi, nekaj mali mavzolej, na severni strani prečne ladije, hrani okostja samostanskih ustanovnikov, namreč: Engelberba I., njegove matere Riharde in Hadvige*), so proge njegove, dalje Henrika, prvega vojvode korškega iz te rodbine, ter njih otrok. Do leta 1867. so ležali njih ostanki raztreseni v raznih grobovih po cerkvi, po nekoliko pa tudi v kripti pod cerkvijo. Omenjenega leta pa so jih prenesli na sedanji prostor, kjer jim je opat Sigismund 1593 l. postavil dostojno in lepo nadgrobje.

Somerno s tem spomenikom stoji drugi na južni strani iste ladije, v katerem leže pozemeljski ostanki trinajstih Habsburžanov. Imenitnejši med temi so: Ana, soproga Rudolfa I. Habsburškega, z dvema sinovoma; potem vojvoda Leopold „Slavni“ s so-

progo Katarino Savojsko; vojvoda Leopold III., ki je padel pri Sempahu l. 1386. Od leta 1771. so počivali ti v velikem, krasnem mavzoleju pri sv. Blažu, kamor so bili po privoljenju cesarice Marije Terezije preneseni iz Koenigsfeldena in Bazela. Opat Bertold Rottler jih je pa vzel s seboj na Avstrijsko in jih pokopal v Sv. Pavlu, kjer imajo sicer bolj skromno rakev, a počivajo zopet v varstvu menihov, pod žezlom domačim.

Nadalje zastopajo resnobno zgodovinsko preteklost še nekatere v kamen vsekane, s spodbudnimi napisi okrašene podobe raznih opatov in tu pokopanih viteзов v njih bojni opravi.

Mnogoštevilni gradovi v okolici, nekdanji sovremeniki samostanovi, so se že davno porušili v razvaline; le kupi kamenja še svedočijo mesto, kje da je prejšnje čase gospodovala kruta graščakova pest. A samostan, pod gospodstvom „krive palice“, še stoji. Vspešno se je ustavljal vsem valovom in viharjem, ki so bučali nad glavami petindvajsetih človeških rodov; trdoživo je kljuboval čisto pretečemu pogianu. Dal Bog, da bi bil i šentpavelski samostan eden izmed onih, ki bodo vsled božjega zagotovila, danega sv. Benediktu neposredno po angelu, vedno zvesti ostali rimsko-katoliški cerkvi ter v svojem plodonosnem delovanju vstrajali do konca sveta.

*) Dobro ohranjeni starinski portreti teh kakor mnogih drugih samostanskih dobrotnikov se vidijo na stenah ob hodnikih.

njegovo; spoznala nas je menda tudi nemška kolonija v Celju, katero obhajajo tesni čuti pri pogledu na našo falango.

Da, preprijetni in nepozabljivi so bili trenutki „Triglavočega“ izleta; vsem tistim pa, ki so nam povišali veselje ter priredili tako lepe ure, izrekamo akademiki najiskrenejšo zahvalo in jim kličemo: živeli!

Tr.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. junija.

(Nova župnija.) Kakor poroča uradni list, je privolilo naučno ministerstvo, da bodi vipavska kapelanija Planina samostalna župnija.

(Ptujška podružnica sv. Cirila in Metoda) priredi 25. t. m. po popoldanski službi božji pri Sv. Marjeti niže Ptuja shod v proslavo 300letnice bitke pri Sisku.

(Imenovanje.) Gosp. Jožef Poljak, svetnik pri prizivnem sodišču v Trstu, je imenovan dvornim svetnikom.

(Nj. vis. nadvojvoda Karol Ludovik) bo baje kupil Čekonijevo vilo na Solkanski cesti v Gorici.

(Domača umetnost.) Za dekanijsko cerkev v Vipavi napravil je ljubljanski pasar gospod Ivan Kregar dragoceno novo veliko svetilnico za večno luč. Svetilnica je iz 13lotnega srebra, tehta okrog osem kilogramov ter je prav okusno dovršena v bizantinskem slogu.

(Nevihta s tečo.) Danes nekoliko čez tretjo uro popoldne je bila v Ljubljani močna nevihta z grmenjem in tečo. Po polju je gotovo napravila mnogo škodo, posebno ker je bil zraven še močen veter.

(Društvo tiskarjev, kamnetiskarjev in kamnopiccev) je pri obnem zboru v soboto izreklo zahvalo slavnemu deželnemu zboru kranjskemu za dovoljenih 100 gld. in hkratu sklenilo, da se ta denar pridene sirotinskemu zakladu.

(Nove maše v ljubljanski škofiji) bodo letos darovali ti-le gg.: France Božič iz Loškega Potoka v Idriji dne 16. julija; Vinko Čibašek iz Kranja v Kranju dne 16. julija; France Dimnik iz Jarš pri sv. Petru v Ljubljani dne 23. julija; Alojzij Jaklitsch iz Srednje vasi v Srednji vasi dne 23. julija; Karol Jaklič iz Kriške vasi v Višnji gori dne 23. julija; Fran Juvan iz Sk. Loke v Loki dne 16. julija; Viktor Koechler iz Ljubljane v Ljubljani pri častitih nunah dne 30. julija; France Krevs iz Biške vasi v Mirni peči dne 16. julija; Anton Lavrenčič iz Vrhpolja na Vrhpolju pri Vipavi dne 30. julija; Janez Legat iz Breznice na Breznici dne 23. julija; Anton Medved iz Sentvida v Sentvidu na Dolenjskem dne 16. julija; Anton Poljšak iz Vipave v Ljubljani v stolnici dne 16. julija; Gašpar Porenta iz St. Loke v Stari Loki dne 16. julija; Tomaž Rožnik iz Horjula v Horjulu dne 23. julija; Matija Kastelec iz Podgrada v Podgradu dne 23. julija; Jožef Koblar iz Sele v Seleh dne 23. julija; Valentin Marčič iz Boh. Bistrice v Boh. Bistrici dne 16. julija; Anton Mlakar iz Zeleznikov v Ljubljani pri sv. Jakobu dne 16. julija; Ignacij Nadrah iz Zatičine v Ljubljani v Alojzevišču dne 16. julija; Stanislav Peharec iz Tržiča v Tržiču dne 23. julija; Janez Rihtaršič iz Sele v Seleh dne 23. julija; Rafael Winkler iz Idrije v Idriji dne 23. julija; Fran Žužek iz Lašč v Vodicah dne 23. julija.

(Nova maša.) Iz Semiča: Malokdaj čujete glas iz Semiča. V podnožji vinske gorice smo nekako oddaljeni svetnemu hrumu in šumu, in kaj naj bi se tu znamenitega zgodilo, da bi zanimalo tudi nedomačine. Tembolj pa nas vznemirja kak nenavaden dogodek. In to je bila tudi nova maša, ki jo je daroval č. g. P. Matevž Vidmar, semniški rojak. Petnajst let je minulo, odkar je poslednji novomašnik domače župnije daroval prvi sv. dar. preč. gosp. mestni župnik št. Peterski Martin Malenšek, ki je ob tej priliki došel sem in govoril novomašniku v cerkvi. Nebrojno ljudstva je privrelo iz domače prostrane župnije in sosednih župnij, tako da je svetišče sprejelo le polovice došlecev v svoje ne baš majhne prostore. Napominani govornik je z mogočno besedo označeval visoko mašniško čast in prepričevalno dokazoval, kako je vsak duhovnik vedna žrtev pred božjim obličjem. Po sv. maši so se zbrali vsi svatje, med kojimi je bilo več sosednih župnikov, v župnišču gostoljubnega preč. g. dekana, kjer nam je v prijaznih pomenkih, lepih govorih

in napitnicah hitro minil čas do slovesnih petih litanij. Na večer se je vsa družba preselila na ukusno okičeni novomašnikov dom, kjer se je končala lepa slavnost vsem v radost in vzbudbo. Bog nam skoro zopet nakloni novo tako slavo!

(Duhovne premembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Jurij Šelih, provizor pri Sv. Mariji v Puščavi, gre za kapelana k Novi cerkvi; č. g. Josip Dekort, provizor v Gajrahu, gre za kapelana v Zalec.

(Umrli) je, kakor se nam brzojavno poroča, v nedeljo popoldne v Razdrtem g. deželni poslanec Hinko Kavčič. Pogreb bo v torek ob petih popoldne. Pokojnik se je udeležil vplanskega pripravljalnega shoda v Šent Petru, v deželnem zboru je bil v narodno-naprednem klubu. Vender je glasoval proti garanciji za dolensko železnico in vplansko leto tudi za odpravo legalizacije. Naj v miru počiva! — Včeraj zjutraj je umrl naglo v Ljubljani znani 48-letni časnikar Albin Arko.

(Povodnji v Galiciji, Bukovini in na vzhodnjem Ogerskem.) Iz Krakova, Lvova in Črnovic prihajajo žalostne novice o strašnih povodnjih. 11 rek je poplavlilo imenovane dežele. Škoda je ogromna; na mnogih krajih je setev popolnoma uničena in prebivalci so v največji nevarnosti. — Iz Bukovine se od dne 8. in 9. t. m. poroča: Narasla reka Prut nosi seboj mostove in raznotero pohištvo; tudi cel mlin je prinesla seboj, v katerem so bili trije ljudje, kateri so se pa vendar le rešili, ko se je mlin ob železničnem mostu razbil. Mesto Radovec je vso poplavljen. Trg in drugi deli mesta stojé pod vodo, katera skozi okna dere v poslopja. V Lušanu je na stotine orolov zemlje poplavljen. V Vižnici se je podrlo 60 hiš. Iz Pobreza, Vodnikov, Dubovca in Dol so ljudje zbežali. Mnogo živine je potonilo. Velika skladišča drv je voda pobrala seboj. — Iz Galicije so novice ravno tako žalostne. Švica, Vorona, Topolnica in Bistrica so prestopile bregove. Mnogo ljudi je zbežalo na strehe, in so v vedni smrtni nevarnosti. Železnica po poplavljenih krajih nikoder ne more. Živež je strašno drag. Brzojav poroča dne 11. t. m., da Bistrica še vedno narašča. V drohobiškem, rohatskem in kaluškem okraju v vzhodnji Galiciji so skoraj vse setve popolnoma pokončane. Iz Ogerske pišejo: Reka Maroš je izstopila in preplavila vse bližnje vasi in polja. V mestu Deva je povodenj tolika, da se je več hiš podrlo. Tudi reki Čezna in Strigy sta prestopili bregove. Mnogo mostov je podrtih. Dunava je silno narasla. V torontalski županiji je na stotine juter zemlje pod vodo. Ob tej hudi stiski je pa zopet naš cesar prvi, ki deli pomoč ubogim poplavlencem. Nesrečnim Bukovincem je takoj daroval 10.000 gld. za prvo pomoč.

(Baron Winkler častni občan) Trnovski občinski zastop pri Gorici imenoval je svojega rokaja, visokorodnega g. barona Andreja Winklerja, soglasno častnim občanom.

(Odlikovanje.) Gosp. Filip Abram, ministerski svetovalec pri pravosodnem ministerstvu, je odlikovan z viteškim Leopoldovim križcem.

(Oseba vest.) Čast. g. Franc Kosec, kapelan v Cerknem, premeščen je v Novake za vikarja.

(Katoliški shod.) V Korminu priredi goriško laško katoliško društvo „Circolo cattolico“ povodom petdesetletnega papežavega jubileja v nedeljo, dne 11. junija, ob polu 11. uri slovesno službo božjo, popoldne pa ob polu 6. uri katoliški shod. Kaj in kako se bode obravnavalo, ne vémo. Želimo pa začetku probujanja katoliške zavesti med sosednimi Furlani najboljšega uspeha.

(Kmetijska podružnica v Vipavi.) Pri obnem zboru kmetijske podružnice v Vipavi dne 4. t. m. je bil izvoljen za predsednika preč. gosp. dekan vipavski M. Erjavec.

(Dopolnilne volitve) v III. razredu v Ločniku so izvršene. „Lega nazionale“ napela je vse svoje moči, a zagotavlja sedaj po svojem glasilu „Corriere“, da ni ganila z mezincem. Zgali so vsem pristašem katoliške stranke, celo visokorodnemu g. grofu Zigi Attenu, da mu trte porežejo, ako se bo mešal v ločniške volitve. A značajni mož, vnet katoličan, zvest Avstrijec, poznavatelj protidinastičnih namenov „Lega“-e, ni se dal oplasti, a za kazen so mu napravili škodo pri trtju. Zločinec baje imajo. „Lega“ je zmagała s kakimi 20 glasovi, in sedaj uka, a — drago!

(Slovensko pevsko društvo „Gerotan“) osnovali so vneti rodoljubi slovenski v Smihelu nad Pliberkom na Koroškem. To je prvo slovensko

pevsko društvo koroško. Z iskrenim veseljem pozdravljamo ta novi pojav narodnega življenja med koroškimi Slovenci, ter želimo novemu društvu prav vrlo napredovanje in mnogo uspehov!

(Iz celovške škofije.) Duhovne vaje za duhovnike krške škofije se vrše od 28. avgusta do 1. septembra v knezoškofijskem „Marijanišču“ v Celovcu. Vodi jih čast. oče iz reda redemptoristov.

(Poroka.) V Laškem Trgu se je poročil gosp. Anton Porekar, nadučitelj na Humu pri Ormožu, z gospd. Angelo Elsbacherjevo iz znane odlične narodne rodbine.

(Vinoigradi na Belokranjskem.) Iz Semiča: Huda zima je razprostrla ledene peroti tudi na naš kraj bolj nego prešla leta. Zato je precej trt pozeblo. Vendar pa v obče izvrstno kaže. Ob dobi, ko je mladje prav brstno poganjalo, imeli smo toplo, suho vreme. Zbok tega se je nastavilo toliko grozdov, kolikor jih že več let ne pomnijo naši prebivalci. Da bi nam le tudi ob dobi cveta sijalo vedro nebo! Treh ujim se vender bojimo. Trtna uš se je tukaj na nekaterih mestih zapasla v poslednjih letih in tudi na gori sami, kjer raste najlepše trtje, kažejo se žalostne vrzeli. Lani je na južni strani toča močno pobila. Zoper te dve ujimi, seveda, nimamo orodja, razen molitev in solzé. Tretja ujima je palež. Zoper koje rabijo galico. Dolgo so se upirali naši vinoigradniki temu pomočku, ko so škropljenega trtja sveže zelenje iz dalje ločili od neškropljenega, uvideli so vendar vsi korist tega pomočka. In zdaj vse splaz škropé. — Žalostno bi bilo, ako nam trtje pogine. Mnogo hiš je raztresenih po gorici zaradi ondi nasajenega trtja; le-te bi s trtjem vred izgubile vso ceno. Tudi bi vse po gorskem pobočju ležeče zemlje ne mogli preorati v njive zaradi znatne strmice. Krševita tla dolinska pa itak niso toli rodna, da bi preživela poljedelca. Temne bodočnosti se ljudje bojé. Zato pa se skoro jatoma selijo v Ameriko. Za belokranjske kraje je zdaj Kolumbova dežela vir doberšnih dohodkov; ker se ne preseljujejo tja zvedavi, dela siti lahkomišljeniki, nò ljudjé, ki vedó, kako naporno delo jih čaka i tam. Ohrani naše ljudstvo le zdrav razum, pridne roke, verno srcé in Bog ne bode zabil nanj.

(Slovaška gimnazija.) Znano je, da so Slovaki pred nekaj leti imeli tri gimnazije, na katerih se je poučevalo v njihovem domačem jeziku. A mažarska vlada jih je zatrla in premoženja konfiskovala. — Slovaška mladina mora sedaj že 20 let hoditi na mažarske gimnazije, kjer ne sliši nikdar več materine besede, tako da mlajša inteligenca še skoro ne razume domačega jezika. — Slovaški rodoljubi začeli so tedaj leta 1890 zopet nabirati deneske za novo nižjo gimnazijo. Da bode vlada prisiljena, jo dovoliti, morajo vsaj 100.000 gld. glavnice imeti. Do sedaj so nabrali 65.000 gld. Da jim pa Mažari zopet glavnice ne konfiskujejo, ostalo bo premoženje lastnina ustanovnikov in le obresti se bodo rabile za vzdrževanje gimnazije. — Pač čudne pravne razmere v nekdanjem marijanskem kraljestvu!

(Slovenska čitanka za tretji razred srednjih šol.) Sestavil in izdal dr. Jakob Sket, c. kr. profesor. III. Cena 80 nvč. V Celovcu. 1892. Tiskala in založila tiskarna Družbe sv. Mohorja. — Vis. c. kr. naučno ministerstvo je potrdilo to učno knjigo za šolsko rabo z odlokom od dne 12. majnika 1893. štev 9729.

(Birmovanje po lavantinski škofiji) se je in bode vršilo po nastopnem vsporodu: Dne 9. t. m. je bila kanonična vizitacija v Gorenji Polskavi; dne 10. sv. birma v Dolenji Polskavi; 11. kanonična vizitacija in sv. birma v Slov. Bistrici; 12. pri Martinu na Pohorju; 13. v Tinjah; 14. v Laporjih; 15. v Mojšbergu; 16. v Makolah; 17. v Studencu; 18. v Poličanah. V nedeljo 18. junija povrne se mil. g. knezoškof zopet v Maribor.

(Okrajna bolniška blagajnica ljubljanska) izplača na teden povprek 160 gld. bolnišćnine, ne pa na mesec, kakor smo zadnjič napak poročali, kajti drugače bi tudi letos ne bila vsega mogla izplačati že blizu 6000 gld.

(Veselica) v prid družbi sv. Cirila in Metoda se je v nedeljo popoldne na Kozlerjevem vrtu jako sijajno vršila. Gostov je bilo izredno veliko. Upamo, da je dobila družba precejšno svoto za svoje lepe nsmene.

(Popravek.) V sobotnem poročilu o sadjarski zadrugi vipavski nam je popraviti, da se piše novi načelnik g. Uršič s Slapa, ne Kršič, kakor se je tiskalo po pomoti.

Telegrami.

Trst, 11. junija. Danes so končane mestne volitve. V okolici je voljenih 5 Slovencev in 1 progresist. (V mestnem zboru bodo progresisti imeli 35 glasov, konservativci 14 in Slovenci 5. Novi mestni zbor bode torej še slabši, nego je bil razpuščen. Vlada s svojim razpustom ni dosegla, kar je želela. Tak izid je pa vsekako le posledica one politike, ki vedno pospešuje italijanstvo na Primorskem. Iredentovstvo zaneslo se je sedaj iz Trsta že v okolico. Lahoni so že dolgo delali po okolici in vidi se, da ne brez uspeha. Tržaška slovenska duhovščina je bila vlado tudi opozorila na žalostne razmere, ali za njen pozor se neso na odločilnih mestih zmenili. Sedaj pa vidijo, kam je božanje italijanstva pripeljalo. Mi le želimo, da bi ta izid odprl oči vladnim krogom. Op. vr.)

Dunaj, 10. junija. Avstrijske delegacije budgetni odsek je vsprejel redni in izredni vojni budget. Potem je začel posvetovanje o carinah in sklepnem računu. Vsprejel je vse poročevalčeve nasvete in s tem je bilo končano meritorično delo odsekovo.

Inomost, 10. junija. V soboto se slovesno odprla tirolska deželna razstava. Povsod se zanimajo za razstavo. Več korporacij s Tirolskega, Predarelskega, Gorenjega Avstrijskega in Bavarskega je že za prvi teden napovedalo svoj prihod.

Kladno, 12. junija. Danes se je začel štrajk delavcev v Bressonovem premogovniku državne železnice in Franca Jožeta premogovniku buštraderske železnice. Fužine delajo polnoštevilo in je povsod mir.

Kladno, 12. junija. Zaradi izgrediv štrajkujočih delavcev poklicala sta se sémkaj dva batalijona pešcev. Pridejo popoldne, ker se je že naznanilo tudi žandarmeriji. Oblastvo je zaukazalo najstrožje postopanje proti morebitnim izgrediv štrajkovcev.

Monakovo, 13. junija. Umrli je na gradu Feldafing vojvoda Maks Emanuel bavarski, brat avstrijske cesarice, ker mu je razpočilo obsrčje.

Riga, 10. Vodstva šol v Rigi so dobila povelje, da naj gledajo, da bodo otroci v šoli tudi mej učnimi urami govorili po ruski.

Kristijanija, 11. junija. Storthing je potrdil s 69 proti 42 glasom dovolitev 80000 kron za polarno ekspedicijo dr. Nansena.

Kajiro, 11. junija. 600 kaznjencev ki so delali v turskih kamnolomih je poskusilo ubežati. Trideset je ubitih, najmanj jih je ušlo, drugi so vjeti.

Umrli so:

9. junija. Barbara Pire, delavka, 24 let, Poljanska cesta št. 44, jetika. — Matevž Zdravje, delavec, 45 let, sv. Petra cesta 55, jetika.

10. junija. Marija Šot, finančnega paznika vdova, 85 let, Kravja dolina 11, marasmus senilis. — Wiljem Čada, hranilničnega uradnika sin, 3 leta, sv. Jakoba trg 3, meningitis.

11. junija. Albin Arko, časnikar, 47 let, Pred Škofijo 2, vsled raka na jetrih

V bolnišnici:

9. junija. Marija Petaver, posestnikova žena 40 let, vodenica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	737.5	16.4	sl. svzh.	oblačno	12.70
2. u. pop.	737.3	16.2	"	"	dež
9. u. zveč.	736.8	14.7	sl. sever	"	
7. u. zjut.	736.1	14.8	sl. sever	oblačno	60.40
2. u. pop.	734.2	23.2	"	"	
9. u. zveč.	735.9	14.8	"	"	

Srednja temperatura obeh dni 15.8° in 17.6°, oziroma za 2.4 nad in 0.7° pod normalom.

294 1

Marija Arko roj. Puswald naznanja v svojem in v menu vseh sorodnikov tuge polno vest, da je nje preljubljeni soprog, oziroma sin in zet, gospod

Albin Arko

po težki bolezni v 48. letu svoje starosti danes zjutraj ob 3. uri Bogu udan mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v ponedeljek dne 12. junija t. l. ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti Pred Škofijo št. 2.

Sveta zadušna maša brala se bode v stolni župni cerkvi sv. Nikolaja.

Dragi pokojni priporoča so v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 11. junija 1893.

Zahvala.

Slavno vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda je podarilo 172 raznih vezanih knjig (7 Zivljenja svetnikov, 20 Gofine, 24 Zgodbe sv. pisma itd.) za štajersko nemško-slovensko mejo. Zlasti imenovane knjige, katere ima tukajšnje ljudstvo v posebno velikih čisljih, nadomestujejo — morajo nadomestovati — za sedaj narodna društva, a jim pripravljajo pot v bodoče, ko bo prešla — zima. Slavno vodstvo bode priprano, da bodo omenjene nabožne knjige spolnovala desetletja na pravem mestu svojo vzvišeno narodno misijo. Bog Vam povrni in hvaležni narod!

F. S. Šegula, župnik.

Razglas.

Ker se počne žetev, c. kr. priv. vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradcu vse p. n. gospode kmetovalce vljudno opozoruje, da zavaruje ona zraven hiš in vsakterega pohištva, strojev, živine itd. tudi

pridelke na njivah in senožetih zoper požar

po mogočno ugodnih pogodbah.

Dotična vprašanja se vljudno vselej razjasnijo v zavarovalničnih pisarnah (Gradec Sackstrasse št. 20), pri zastopništvu v Ljubljani (pisarna v društveni hiši na Marija Terezije cesti št. 2, pritlično tik veže), kakor tudi pri vsakem okrajnem zastopniku, kjer se tudi zavarovalne ponudbe sprejemajo.

C. kr. priv. vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradcu.

(Ponatis se ne plača.)

295 1

Št. 11.004.

Razglas.

300 1

Sklicuje se na tuuradni razglas z dne 22. m. m. št. 10.417 podpisani magistrat razpisuje vnovič javno pismo ofertno obravnavo za napravo

nove ceste

od Poljanske ceste do Strelških ulic preko Dečmanovega posestva za napravo betonskih kanalov in zidarskim delom vred na dan

21. junija t. l. ob 11. uri dopoludné

z dostavkom, da je ponudbe raztegniti tudi na gradnjo novega betonskega kanala poleg deželnega muzeja Rudolfinuma in pri mestni klavnici.

Stavbinski pogoji in drugi pripadajoči pripomočki so v pisarni mestnega stavbinskega urada.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 9. junija 1892.

V CHIKAGO!!

k najznamenitejši 258 (8)

Kolumbovi svetovni razstavi

priporoča vozne listke po najnižji ceni in najugodnejši kombinaciji, in sicer: iz Ljubljane do Chikage in nazaj I. in III. razred po gld. 245.—, I. in II. razred gld. 370.— in višej.

mejnarnodna potovalna pisarna

Jos. Paulin v Ljubljani.

Prospekti vsakovrstnih kombinacij so na razpolaganje. Vožnja zagotovi naj se prej ko prej.

Dunajska borza.

Dne 12. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 25 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 " 15 "
Zlata renta 4%, davka prosta	117 " 35 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 35 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	990 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	338 " 75 "
London, 10 funtov strl.	122 " 95 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 80 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 84 1/2 "
Nemških mark 100	60 " 27 1/2 "

Dne 10. junija.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 15 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 " 05 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	164 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	195 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 80 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2 %	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	197 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " — "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142 gld. 50 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 25 "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	71 " — "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2945 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	— " — "
Papirnih rubeljev 100	130 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svati za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.